

JAZZIGT. Vivian Buczek & Peter Asplund hade tillsammans med Claes Cronas trio konsert i Enköpings Musikklubbs regi.

Foto: Lars Wall

Omväxlande musik uppskattades

KONSERT

Entusiasmen var påtaglig hos publiken, när Vivian Buczek & Peter Asplund tillsammans med Claes Cronas trio hade konsert i Enköpings Musikklubbs regi i söndags.

Många sade efteråt, att det här var den bästa konserten hittills. Rätt eller inte är naturligtvis omöjligt att säga, men att arrangemanget var av högsta klass – det går att säga. Ett omväxlande musikval med egen musik, ballader plus skatter från den amerikanska sångboken var ett vinnande koncept.

Med skivan "Songs of our lives" har Vivian Buczek och Pe-

ter Asplund mötts av lysande och berättigad fin kritik. Undertecknad är i grunden aning skeptisk över ny-skriven musik i jazzgenren, där många känner sig kallade men där få lyckas. Till den skaran hör inte Peter utan hans melodier är både genomarbetade och sångbara. Dessutom har de begåvats med fin text av Jim Leopardo.

Konserten inleddes med "The songbook of our lives"

och satte genast den rätta stämningen. Den här gången var det de intima balladerna, som dominerade. Vivian har en utsökt känsla för att förmedla det rätta känsloläget. Hon textar fint och har en mjuk och vacker röst. När sedan Peter får göra sina trumpetpass. Ja, då blir det inte bättre!

Annat eget material att minnas var "Love gets stronger with each year" och "Mr C.C.", som var en hyllning till bandets pianist Claes Crona.

Bland flera höjdare i programmet har jag noterat Fred Herschs vackra "Songs and lullabies", som hade en tänkvärd text av Norma Winstone. Jag får inte heller glömma den svängiga duet-

ten i "The lady is a tramp".

Duett? Jo, Peter Asplund är också en utmärkt sångare i en stil som påminner om Mel Tormé och bättre betyg kan i alla fall undertecknad inte ge. Frank Sinatra-klassikern "You make me feel so young" fick en svängig och utsökt tolkning liksom Tormés egen "Jet Set". Vivian Buczek har på relativt kort tid kommit fram som en av Sveriges allra bästa i genren jazzsång, där konkurrensen faktiskt är stenhård. Hon har personligt sätt att sjunga och sätter både ballader och

svängiga nummer på allra bästa sätt. Hennes scatsång minns man länge!

Att Peter Asplund spelar trumpet bättre än de flesta, det visste vi redan. Han bevisade det också med eftertryck den här eftermiddagen. Den mjukare tonen, som finns i flygelhornet, använde han sig av på ett effektivt sätt. Han framstår även numera som en driven sångare. Lättsamma och trevliga presentationer av melodierna hör också till den positiva bilden.

Claes Cronas pianospel är både fantasifullt och svängande. I några duetter visade han även att han kan ackompanjera och understödja sången på ett lyhört sätt. Ba-

sisten Hans Andersson imponerade också med pådrivande spel och härliga solon. Duetten med Vivian i "Just one of those things" var ett veritabelt mästarprov. Sist, men sannerligen inte minst, handlar det om trumspelaren Johan Löfcrantz Ramsay. Han hade uppenbarligen inga behov av egna solon utan svarade i stället för ett effektivt och imponerande understöd. Kraftfullt, när musiken så krävde. Intimt, när det gällde ballader. Lika bra trumspelare kanske det finns i Sverige, men nämn någon bättre?

Det är slutligen bara att buga och tacka för några härliga timmar.

Göran SJÖgren

” Vivian har en utsökt känsla för att förmedla det rätta känsloläget.